

"ஊர்க்குடி மகிழ்ச்சியை அனுபவிக்க வேண்டுமென்றால், மற்றவன் துன்பத்தை அனுபவித்தாக வேண்டும்." இதுவே உலகமயமாதல் என்ற பொருளாதாரத்தின் அடிப்படையான இயங்கு விதி. வலிப்பார்வையைக் கொண்டு இது உருத்திரியாத ஒன்றாக உருத்திரிந்து இயங்குகின்றது. தனிமனித சூதந் திரம், தனிமனித திரிவு, இருப்பதைக் கொண்டு எப்படியும் வாழ் என்கின்றது. இதுதான், இப்படித்தான் உலகம் என்கின்றது. இதன் மாற்ற முடியாது என்கின்றது. இதன் இயற்கையானது என்கின்றது. இதன் மனித ஜனநாயகம் என்கின்றது. மனித சூதந் திரம் என்கின்றது. இதன் உள்ளார்ந்த சமீக விதியை கற்றுக்கொள்ளாதே என்பதே, இதன் பொருள்.

நவீன அடிமதைத்தனம் என்பது, இப்படி நுட்பமானது. அது சிந்தனை முறையில் திணிக்கப்படுகின்றது. மனித அறிவில் தற்குறித்தனத்தை புகுத்துகின்றது. சில பொருட்கள், பொருட்களைப் பற்றி கதத்தை, நுகர்தல் என்ற எல்லைக்குள், மனித அறிவை மலடாக்கி நவீன அடிமதைத்தனத்தை வாழ்வியலாக மாற்றிவிடுகின்றது. சமீகம் தன்னையே சூற்றியுள்ள இந்த வட்டத்தை விட்டு, சூயமாக வலியில் வரமுடியாது. அந்த வகையில், நவீன ஊடகவியல் மனிதனை தனது சொந்த சிறையில் பாதுகாப்பாக வைத்துள்ளது.

அது தன்னையே தானே இழிவுபடுத்துகின்றது. கற்றல், கற்றுக் கொள்வது என்பது, அறிவற்றவனின் வலையை என்கின்றது. சமீகத்தின் சாரத்தைத் தெரிந்து கொள்வது, வாழத் தெரியாதவர்களின் முட்டாள்தனம் என்கின்றது. சமீக அவலத்தில் இருந்து சமீகத்தை விடுவதற்கு முன்வைத்தும் போராடுவதும், வலையைற்றவர்களின் கண்டிப்பை என்கின்றது.

இப்படித்தான் நவீன அடிமதைத்தனம் புகுத்தப்பட்டுள்ளது. பொருள் உலகில், மனிதன்

